

Kirkelig fellestråd i Oslo

Dato: 10.05.2016

Saksnummer: 2016/14/18 TNF

Sak H 14/16 Rapport fra arbeidsgruppe – Diakonressurser i Kirkelig fellestråd i Oslo

Sak F 12/16 Rapport fra arbeidsgruppe – Diakonressurser i Kirkelig fellestråd i Oslo

Kirkevergen nedsatte våren 2011 en partssammensatt gruppe som fikk i mandat å utrede fordeling av kateket- og diakonressurser som en del av bemanningsprosjektet i KfiO. Som følge av krevende omorganisering ble det besluttet å utsette arbeidet.

Arbeidet ble gjenopptatt vinteren 2012. Det har vært perioder med skifte av deltakere i gruppen og perioder hvor arbeidet underveis har vært utsatt. Derfor har det tatt lang tid før arbeidet ble slutført. Det var også en lengre prosess før en kom fram til et formålstjenlig mandat for arbeidsgruppen.

Rapporten har vært ute på høring blant menigheter/menighetsråd, diakoner, diakonforbundet i Oslo og OBDR.

For nærmere informasjon om arbeidsgruppens mandat, anbefalinger og høringsinstansenes svar, vises til saksforelegget som ligger vedlagt.

Nedenfor er en kort drøfting av arbeidsgruppens ulike anbefalinger:

1 - Diakoner i alle menigheter

Arbeidsgruppen anbefaler en målsetning om «Diakoner i alle menigheter». Kirkevergen mener en slik målsetning kan være viktig å ha, men vanskelig å konkretisere når kan oppnås.

For å nå en slik målsetning forutsettes at KfiO får økonomisk muligheter til å etablere flere diakonstillinger. For mange diakonstillinger er det en deling på 50/50 mellom stat og fellestråd. En del menigheter har opprettet diakonstillinger som finansieres av den enkelte menighet. Arbeidsgruppens anbefaling kan være en målsetning å arbeidet mot.

Spørsmålet om oppretting av nye/flere diakonstillinger er et budsjettspørsmål, og må eventuelt fastsettes i forbindelse med hvert enkelt årsbudsjett.

2 - Menigheter med diakonstilling tar et «medansvar» for menigheter uten diakonstilling

Kirkevergens vurdering er at de menigheter som har diakonstillinger bør ta et medansvar for menigheter uten diakonstillinger. Dette kan gjøres i forhold til menighet i nabolaget, eller innenfor samme prostiområde m.v.

Å ta et medansvar, innebærer ikke at en diakon skal bære hele diakoniarbeidet i nabomenigheten som ikke har diakon. Det tenkes på rådgivning, koordinering m.v. av det diakonale arbeidet. Dette må avklares i de enkelte tilfeller. Det er viktig å understreke at diakonen skal ha sin base og hovedoppgave i den menighetene en er ansatt, men bistå en annen menighet i en på forhånd avtalt tidsramme.

3 - Noen diakonstillinger rettes mot spesialiserte områder eller grupper

Det er allerede noen diakonstillinger som er rettet mot «spesialiserte områder eller grupper». I Vestre Aker prosti er det en stilling rettet mot ungdomsdiakoni. Denne stillingen er delt med en brøk til ungdomsdiakoni og en brøk til diakoni i en menighet. I Østre Aker prosti er det en stilling knyttet til prosjektet «Unge møter eldre» og et prosjekt knyttet til frivillighet.

Kirkevergens vurdering er at noen diakonstillinger har (helt eller delvis) et mer spesialisert fokus/område, kan være fornuftig. Samtidig er kirkevergen enig med de som mener at stillinger rettet mot spesialisert område, må ha sin forankring i en menighet. Ungdomsdiakon i Vestre Aker prosti ivaretar dette, og kan være en modell å ta utgangspunkt i.

Kirkevergen støtter arbeidsgruppens anbefaling, og anbefaler at prosti/menigheter forankrer slike stillinger i en av menighetene i prostiet som nevnt ovenfor.

4 - Områder / tema for diakonale prosjekter – Menighetsovergripende og/eller prostiovergripende

Arbeidsgruppen har foreslått en del områder som kan være relevant. I tillegg har flere høringsinstanser foreslått andre områder. Dette framgår i saksforeleggets omtale av anbefaling 4 fra arbeidsgruppen. For nærmere informasjon vises til denne omtalen.

Kirkevergens vurdering er at arbeidsgruppen og høringsinstansene har kommet opp med mange konstruktive områder / tema for diakonale prosjekter. Kirkevergen mener at det er menighetene som er de nærmeste til å definere hvilke områder/tema en ønsker skal være menighetsovergripende og / eller prostiovergripende. Det er viktig at slike tiltak er forankret i de aktuelle menighetene.

Samtidig er det viktig å vurdere mulighetene til samarbeid med bydelene. For de menigheter som vurderer å starte menighetsovergripende og/ eller prostiovergripende tiltak, vil det være fornuftig å holde kontakt med bydelsadministrasjon underveis i prosessen fram til område/tiltak velges.

5 – Diakonirådgiver i KfiOs fellesadministrasjon

Mange av høringsinstansene støtter anbefalingen. Samtidig er det flere høringsuttalelser som er uenig i den. Noen peker på at en ikke bør øke stillinger i fellesadministrasjonen. Andre peker på at ressursene er knappe, og at midler som kunne vært disponert til diakonstillinger ikke må brukes til en stilling som diakonirådgiver i fellesadministrasjonen. Og noen peker på at en ikke må etablere en stilling tilsvarende OBDRs stilling som rådgiver for diakoni og samfunnsspørsmål.

Kirkevergen mener innspillene fra de høringsuttalelsene som begrunner sitt standpunkt om ikke å ha en diakonirådgiver i fellesadministrasjonen, gir svært viktige momenter til en vurdering av arbeidsgruppens anbefaling. Samtidig gir arbeidsgruppen et viktig signal om at kirkevergen bør ha fokus på bl.a. diakonene og diakonien.

Kirkevergen er arbeidsgiver for alle kirkefaglige stillinger/ansatte, unntatt prester i menighetene. Kirkeforvalterne har ivaretatt kirkevergens arbeidsgiveransvar overfor bl.a. diakoner. Som følge av arbeidet med ny lederstruktur i KfiO, hvor kirkeforvalterstillingene tas ut som formelt ledernivå, må kirkevergen vurdere hvordan arbeidsgiveransvar for bl.a. diakonene skal ivaretas videre. Kirkevergen vil arbeide videre med denne utfordringen, også i lys av at mange høringsinstanser har støttet en diakonirådgiver i fellesadministrasjonen. Vurderingen må også vurderes i lys av OBDRs stilling som rådgiver for diakoni og samfunnsspørsmål, samt biskopens tilsynsansvar. Målsetningen må være å ikke tillegge en eventuell funksjon som diakonirådgiver, oppgaver som ivaretas av OBDRs stilling.

Det ligger ikke nå an til å opprette en egen stilling som diakonirådgiver, som følge av store budsjettmessige utfordringer. Det kan likevel være en mulighet å legge området diakoni som en «del-oppgave» til en av de allerede eksisterende stillinger i fellesadministrasjonen.

Dette vil bli tatt med i det videre arbeid med gjennomføring av ny lederstruktur i KfiO.

6 - Kriterier for fordeling av diakonressurser

Arbeidsgruppen konstaterer at fordeling av diakonstillinger er knyttet til historiske forhold. Den foreslår ikke en konkret modell, men en avveining mellom demografi (antall innbyggere, aldersfordeling m.v.) og sosioøkonomiske indikatorer, skjønnsmessig.

Et stort antall høringsinstanser støtter at det bør utarbeides kriterier for fordeling av diakonressurser. Et lite antall er uenig i dette, og at det skal være en skjønnsmessig vurdering utfra demografi og sosioøkonomiske kriterier.

Kirkevergens mener at det grunnlag som foreligger ut fra arbeidsgruppens rapport ikke er tilstrekkelig til å fastsette kriterier. De reiser likevel en viktig problemstilling som en bør vurdere og arbeide videre med. Samtidig er det viktig at en matematisk modell på bakgrunn av kriterier, ikke vil være formålstjenlig.

Dette bør være gjenstand for en videre drøfting og vurdering, før en konkluderer med om en skal ha kriterier for tildeling av diakonressurser eller ikke. Kirkevergen vil følge opp dette.

7. Partssammensatt utvalg – Ansvar for å foreslå disponering av vakante-/nye stillinger

Flere høringsinstanser har pekt på at et eventuelt partssammensatt utvalg ikke bør tillegges myndighet til å beslutte disponering av vakante-/nye stillinger, men kun å foreslå. Noen høringsinstanser mener det kun bør være nye stillinger de skal vurdere. I høringsrunden er det kommet innspill på at OBDR bør ha en representant i dette utvalget.

Et partssammensatt utvalg er pr definisjon sammensatt av representanter fra arbeidsgiverlinjen og representanter for de ansattes organisasjoner som berøres. Ved at OBDR får en representant i utvalget, kan det reises spørsmål om vi snakker om et partssammensatt utvalg. Kirkevergen synes likevel det er fornuftig at OBDR er representert i et slikt utvalg.

Kirkevergen er enig i at et slikt utvalgs mandat vil begrense seg til å foreslå disponering av diakonstillinger. Erfaringer viser at det er svært få nye diakonstillinger som tildeles Oslo bispedømme. Samtidig er det en del diakonstillinger som blir vakante.

Kirkevergen mener at et slikt utvalg både må ivareta nye stillinger og vakante stillinger, og komme med forslag til disponering av disse.

Kirkevergen vil følge opp dette ut fra ovennevnte vurderinger.

I punkt 5.2 i rapporten har arbeidsgruppen redegjort for tre tema som ikke ble realitetsbehandlet i arbeidsgruppen. Arbeidsgruppen har ikke gitt noen anbefalinger knyttet til disse. Selv om flere høringsinstanser har gitt innspill på hver av disse, finner ikke kirkevergen på nåværende tidspunkt å kunne ta stilling til disse. Disse vil eventuelt kunne hentes opp på seinere tidspunkt.

Hovedkomiteen inviterer Fellestrådet til følgende vedtak:

Fellestrådet i Oslo tar saken til orientering, og ber om at arbeidsgruppens anbefalinger følges opp i tråd med kirkevergens redegjørelse.

Robert Wright

Kirkeverge

Saksforelegg

Innledning

Kirkevergen nedsatte våren 2011 en partssammensatt gruppe som fikk i mandat å utrede fordeling av kateket- og diakonressurser som en del av bemanningsprosjektet i KfiO. Som følge av krevende omorganisering ble det besluttet å utsette arbeidet.

Arbeidet ble gjenopptatt vinteren 2012. Det har vært perioder med skifte av deltakere i gruppen og perioder hvor arbeidet underveis har vært utsatt. Derfor har det tatt lang tid før arbeidet ble slutført. Det var også en lengre prosess før en kom fram til et formålstjenlig mandat for arbeidsgruppen.

Arbeidsgruppens mandat

Arbeidsgruppen fikk følgende mandat:

«Overordnet målsetting:

Kirkens diakonressurser skal organiseres til beste for menneskene i Oslo, sett i lys av øvrige ressurser i menighetene.

Arbeidsgruppen bes i delrapport om å:

1. Kartlegge dagens diakonressurser og behov i Oslo innenfor KfiOs ansvarsområde
2. Anbefale kriterier for fordeling av og tildeling av diakonstillinger innen KfiO
3. Presentere ulike modeller for type diakonstillinger

Arbeidsgruppen bes i delrapport 2 om å fremme forslag til organisering av diakonvirksomheten, hvor en også fremmer forslag om fordeling av diakonressurser i h.h.t. de anbefalte kriterier for fordeling i delrapport 1.»

Arbeidsgruppen har under veis kommet til at de ville legge fram en samlet rapport som så langt mulig ivaretok hele mandatet.

Rapporten fra arbeidsgruppen ble oversendt kirkevergen i mars 2015.

I tillegg til kartlegging av diakonstillinger i KfiO- linjen og diakonstillinger opprettet av de enkelte menighetsråd, omhandler rapporten følgende hovedpunkter:

- Demografiske data, diakonstillinger pr medlem og pr innbygger
- Orientering om sentrale diakonale samarbeidspartnere innen og utenfor Oslos kommunegrenser
- Anbefalinger fra diakonene i Oslo, erfaringer fra ekskursjon som diakoner i Oslo hadde til Sverige (i regi av Det norske diakonforbund), omtale av spesialisering og spesialstillinger innen diakoni
- Anbefalinger fra arbeidsgruppen og tema som ble drøftet, men ikke en del av arbeidsgruppens anbefalinger.

Arbeidsgruppens anbefalinger

1. Målsetning: Diakoner i alle menigheter

Arbeidsgruppa foreslår som målsetning at det skal være diakonstilling i alle menigheter. I alle menighetsområder er det mennesker som står overfor utfordringer der kirkens diakoni vil kunne utgjøre en forskjell i folks liv.

2. Diakoners rådgiver- / konsulentfunksjon for menigheter uten diakonstillinger

Arbeidsgruppen ser at det vil være krevende på kort og mellomlang sikt å nå målsetning om en diakon i hver menighet i Oslo.

For å imøtekomme behov for diakoni/diakonale tjenester i menigheter som ikke har diakonstilling, foreslås at menigheter med diakonstilling tar «et medansvar» for menigheter uten diakonstilling. Diakoner ansatt i KfiO foreslås å ha en rådgiver-/konsulentfunksjon overfor menigheter uten diakonstilling. Arbeidsgruppen foreslår at det må avklares nærmere hvordan dette skal fungere, før eventuell iverksetting.

3. Diakoner som arbeider mer spesialisert

Det anbefales at noen diakonstillinger rettes mot spesialiserte områder eller grupper. Dette kan være multikulturelle miljø, frivillighet, til mennesker med psykisk funksjonsnedsettelse, psykiatri, fattigdom m.v.

Stillinger kan organisatorisk være plassert på prostnivå eller i menigheter, og ha menighetsovergripende og/eller prostiovergripende oppgaver.

4. Aktuelle tema relatert til diakoni i Oslo

Arbeidsgruppen foreslår vurdering av noen sentrale områder/tema for diakonale prosjekter, eventuelt i samarbeid med bydeler i Oslo:

- Frivillighet
- Tiltak overfor eldre, særlig de eldste eldre (80 +)
- Mennesker med rusproblemer
- Mennesker med psykisk funksjonsnedsettelse
- Mennesker med psykiske plager/-lidelse, suicidale m.v.
- Samhandlingsreformen: Oppfølging, informasjon og tilrettelegging for mennesker i sårbare situasjoner.

5. Diakonirådgiver i KfiOs fellesadministrasjon

Arbeidsgruppen foreslår at det vurderes en stilling som diakonirådgiver i kirkevergens stab. En diakonirådgiver vil være kirkevergens rådgiver innenfor diakoniområdet, koordinere prosesser og menighetsovergripende tiltak mellom menigheter og prostier, og samarbeidsprosjekter mellom kirken i Oslo og Oslo kommune/bydeler, i samarbeid med OBDRs diakonirådgiver.

6. Forslag til kriterier for fordeling av diakonressurser

Arbeidsgruppens vurdering er at fordeling av diakonstillinger er knyttet til «historiske forhold». D.v.s. at en har tatt «for gitt» den fordelingen som har utviklet seg over tid.

Arbeidsgruppen legger til grunn at kirkens diakoni ikke er avgrenset til de som er medlemmer i kirken, men til befolkningen i de enkelte sokn. Ut fra dette foreslås at antall innbyggere i hvert sokn/prosti er en av indikatorene som legges til grunn for fordeling av diakonstillinger. Videre foreslås å legge noe vekt på såkalte demografiske og sosioøkonomiske faktorer som elementer i drøftingen av fordeling av diakonressurser.

Arbeidsgruppen foreslår ikke en konkret modell, men en avveining av ovennevnte forhold skjønnsmessig.

7. Partssammensatt arbeidsgruppe foreslår disponering av vakante/nye diakonstillinger

Arbeidsgruppen anbefaler at det opprettes et partssammensatt utvalg som får løpende ansvar for å vurdere og komme med forslag til disponering av vakante-/nye diakonstillinger. Utvalget sammensettes av representanter for begge linjer (KfiO og OBDR) og diakonforbundet (DnD) i Oslo.

Forslag som arbeidsgruppen ikke realitetsbehandlet

I tillegg drøftet arbeidsgruppen følgende forslag, som ikke ble realitetsbehandlet:

Avsatte diakonressurser til prosti/-byomfattende tiltak og samarbeid

Representanter fra diakonforbundet foreslo at diakoner skal ha mulighet til å bruke 20 % av sin arbeidstid til prosti/by-omfattende tiltak og samarbeid. Forslaget vil sikre ressurser til dette formålet.

Arbeidsgruppen har ikke realitetsdrøftet dette forslaget. Det legges til grunn at kirkevergen eventuelt tar en vurdering av dette i viderebehandlingen av rapporten.

Langsiktig plan for fordeling av diakonressurser

Representanter fra diakonforbundet fremmet forslag om at det utarbeides en femårs- eller tiårsplan for fordeling av diakonressurser med bakgrunn i foreliggende rapport og fellestrådetts behandling av denne. Partssammensatt gruppe fra KfiO og Obdr nevnt i kap 5.1 punkt 7, kan få denne oppgaven.

Arbeidsgruppen har ikke realitetsdrøftet dette forslaget, men legger til grunn at kirkevergen eventuelt vurderer om dette kan være formålstjenlig.

KfiO arbeidsgiver for menighetsfinansierte stillinger

Med bakgrunn i at menighetsfinansierte diakonstillinger utgjør en betydelig del av diakonstillingene i Oslo har representanter for diakonforbundet fremmet forslag om at KfiO igjen tar arbeidsgiveransvaret for menighetsfinansierte diakonstillinger. Flere menighetsfinansierte diakonstillinger har opphørt de siste årene, og diakonforbundet mener at arbeidsgiveransvar hos KfiO kan være med på å motvirke at flere diakonstillinger forsvinner.

Representanter for KfiO i arbeidsgruppen mener at dette er noe som ligger utenfor arbeidsgruppens mandat å vurdere, og støtter ikke forslaget i denne omgang.

For nærmere informasjon vises til arbeidsgruppens rapport.

Rapporten fra arbeidsgruppen kan på forespørsel oversendes medlemmene av Hovedkomiteen og Fellestrådet (uttrykt vedlegg).

Høring

Kirkevergen sendte arbeidsgruppens rapport på høring i eget brev til Menighetsrådene, Kirkeforvalterne, Diakoner i Oslo, Det norske diakonforbund og Bispedømmerådet, ved mail av 29.02.2016. Høringsfristen ble satt til 22.04.2016.

Ved fristen utløp mottok kirkevergen høringsuttalelse fra 28 høringsinstanser. Det er 9 menighetsråd som har sendt inn høringsuttalelser, 14 diakoner har avgitt høringsuttalelse og 2

kirkeforvaltere har avgitt høringsuttalelse. I tillegg har OBDR, Oslo stift av Det norske Diakonforbund og 1 prost avgitt høringsuttalelse.

Prosten har påpekt at prostene burde vært høringsinstanser, da prostene har ansvar for samvirke mellom prestegjenesten og øvrig virksomhet i prostiet.

Nedenfor redegjøres kort for høringsinstansenes uttalelser, samt kirkevergens vurderinger:

Anbefaling 1 – Diakoner i alle menigheter

Høringsuttalelser

Det er til sammen 26 høringsinstanser støtter målsetningen om at det bør være diakoner i alle menighetene. 2 av høringsinstansene har ikke uttalt seg om denne anbefalingen.

En menighet uttaler at de skulle ønske en ytterligere forsterkning av anbefalingen ved at en aktivt uttalte å vektlegge at opprettelsen av at diakonstillinger prioriteres.

En kirkeforvalter uttaler at anbefalingen støttes, men ser at det krever langsiktig og bevisst satsning for å få dette til. Her vil samarbeid med bydel/kommune om økonomiske betingelser være sentralt.

OBDR støtter anbefalingen, og synes at målsetningen kan forsterkes ved å si at det skal være «minst én diakon i hvert sokn».

En av menighetene framholder at i tillegg til målsetningen, er det viktig at diakonstillingene er store nok til at diakonen ikke bare blir en konsulent, men kan utføre viktige diakonale oppgaver.

Kirkevergens vurdering

Det er viktig å ha en målsetning å arbeide ut fra. Kirkevergen har merket seg uttalelser som poengterer at målsetningen kunne vært forsterket, og at en aktivt vektlegger opprettelsen av at diakonstillinger prioriteres. Videre at en høringsinstans ønsker at det skal være minst én diakonstilling i hvert sokn. Kirkevergen er enig i at målsetningen krever langsiktig og bevisst satsning for å få dette til. Og at samarbeid med kommunen om økonomiske betingelser vil være sentralt.

Hvor vidt en klarer å gjennomføre målsetningen, vil hele tiden være spørsmål om økonomiske vilkår og prioriteringer. Kirken er oppe i store endinger, og framtidens finansieringsordning er oppe til vurdering og anses usikker på nåværende tidspunkt. Kirkevergens vurdering er at anbefalingen fra arbeidsgruppen, er krevende nok i den usikre perioden kirken står i, og mener en forsterkning av målsetningen bør vurderes på et senere tidspunkt.

Anbefaling 2 – Menigheter med diakonstilling tar et «medansvar» for menigheter uten diakonstilling

Det er til sammen 18 høringsinstanser ovennevnte anbefaling. 5 av høringsinstansene støtter ikke anbefalingen, og fem har ikke uttalt seg. Flere høringsinstanser har presiseringer for sin støtte, og tilsvarende for de som ikke støtter anbefalingen.

En menighet uttaler at en slik ordning vil være uheldig og svært sårbart. Å ta medansvar for diakonale tjenester i menigheter uten diakonstilling vil i praksis bety å dekke inn diakonale oppgaver i en annen menighet enn der man er ansatt. Flere høringsinstanser peker på at dette kan bli «en sovepute» for oppfølging av målsetningen om diakonstillinger i alle menigheter.

En menighet som er enig i anbefalingen, uttaler at det må avklares hvordan det kan bli gjennomført, slik at det ikke går ut over diakonenes arbeidsoppgaver i egen menighet. Denne

menigheten framholder også at medansvar for annen menighet må gjelde nabomenighet, menighet innen samme prosti, eller menighet som en fra før har et naturlig samarbeid med.

En menighet mener arbeidsgruppen har helt rett i sin vurdering av tidsrammen for å nå målsetningen i anbefaling 1. Samtidig mener de at forslag om å pålegge noen diakoner i tjeneste et «medansvar» for menighet uten diakonstilling, er helt feil vei å gå. En slik løsning vil innebære å smøre ressurser «tynt utover» et stort område. Det vil også være med på å skjule hvilke behov for diakonstillinger. Flere høringsinstanser er inne på noe av det samme. Noen uttaler også at det kan bli vanskelig for diakonen på prioritere mellom oppgaver i egen menighet opp mot oppgaver i den/de andre menigheter en skal bistå.

En kirkeforvalter framholder at dette er et godt forslag, men at det krever bevissthet i menighetsrådene på viktigheten av diakonalt arbeid. Det krever vilje til å satse på diakoni og legge rådgivningsfunksjonen slik den er forslått til en diakon i en nærliggende menighet. KfIO må inngå et samarbeid med de aktuelle menighetene som finansierer egen diakon, sli at disse diakonene kan fungere som rådgivere.

En diakon uttaler at slikt samarbeid er pr i dag allerede en realitet for mange diakoner. For mange er det et behov å søke sammen for å kunne spille på hverandres ressurser og trekke i samme retning, i stedet for å stå alene. Vedkommende stiller spørsmål ved om stillingsbrøk på 20% må formaliseres.

Prosten støtter forslaget og framholder i sin uttalelse at også menighetsfinansierte diakoner må inngå i en slik ordning.

Diakonforbundet er positiv til forslaget, og framholder at om rådgivningsfunksjonen skal fungere, forutsetter dette at menigheten vil dette, og at det finnes et aktivt diakonutvalg og lokale frivillige.

OBDR støtter forslaget og anbefalingen om at det må avklares nærmere hvordan dette skal fungere.

Et menighetsråd har uttalt at ved at det blir felles arbeidsgiveransvar i DnK, vil det være lettere å fokusere på felles spesialiserte fusjonsområder i prosti og bispedømmer. Om det kun er knyttet til soknene, må det være sammenfattet med den satsning menighetsrådet ønsker å sette fokus på.

Kirkevergens vurdering

Kirkevergen har merket seg at 19 av 29 høringsinstanser støtter anbefalingen fra arbeidsgruppen, til tross for at de har pekt på viktige forhold som kan tale mot, eller som må være tilstede for at dette skal kunne fungere best mulig for «alle parter».

Kirkevergen konstaterer at det pr i dag er mange menigheter som samarbeider med hverandre, for å ha noe diakonal kompetanse også i de menigheter som ikke har egen diakonstilling. Det er ønskelig at dette fortsetter, og at flere får ta del i slikt samarbeid. Samtidig har kirkevergen informasjon om dette også er en utfordring for de diakonene som i tillegg til oppgaver i egen menighet, bistår annen menighet. Dette kan gå på økt arbeidspress, dilemmaer prioritetsmessig m.v.

Kirkevergen støtter arbeidsgruppens forslag om at det må avklares nærmere hvordan dette skal fungere, før eventuell iverksetting som en mer formalisert ordning. Noen høringsinstanser har støttet tilsvarende.

Kirkevergen forutsetter at de innspill som høringsinstansene har gitt knyttet til anbefaling 2, tas med i det videre arbeidet. Videre at arbeidet gjøres i kontakt med diakoner og menigheter.

Det vil være naturlig at kirkevergen tar initiativ til hvordan dette skal følges opp videre, og vil komme tilbake til det etter behandling av denne saken i Fellestrådet.

Anbefaling 3 – Noen diakonstillinger rettes mot spesialiserte områder eller grupper

Det er til sammen 24 høringsinstanser som støtter anbefaling 3. 2 støtter ikke anbefalingen, og 2 har ikke kommentert den i sin høringsuttalelse.

En menighet støtter forslaget, og framholder at en gjerne ser slike stillinger komme på prostnivå. De bør komme i tillegg til de vanlige diakonstillingene ute i menighetene. Spesialiserte stillinger gir kirken muligheter til å fordype seg i enkelte felt innen diakoniarbeidet, overføre kunnskapen til andre menigheter og bygge opp samarbeidslinjer med kommunen, frivillige organisasjoner m.v.

En høringsinstans opplyser at de har erfaring med to slike spesialiserte diakonstillinger i prostiet. Det kan vises til gode resultater og diakonene har rådgiverfunksjon til andre menigheter i eget prosti og andre prosti. Det har vært en styrke for de spesialiserte prostediakonstillingene at de har hatt menighetsforankring. Dette har sikret kollegialt- og gudstjenestelig fellesskap.

Kirkeforvalter framholder at når soknet er grunnenheten, bør også stillingene forankres der. Det er viktig at stillingen forankres i en, maksimalt to menigheter.

En høringsinstans uttaler at det er svært viktig fra sentralt hold ikke reduserer diakonressurser / diakonal satsning i de lokale menighetene, for å ivareta spesialiserte områder.

Kirkevergens vurdering

Kirkevergen viser til at 19 høringsinstanser støtter anbefalingen om at noen diakonstillinger rettes mot spesialiserte områder eller grupper. Videre merker kirkevergen seg om at det er kommet viktige innspill fra høringsinstansene, som må vurderes vurderes. Det er pekt på at slike stillinger gjerne kan komme på prostnivå, samtidig som flere framholder at stillingene må ha menighetsforankring.

Kirkens diakoni skal ha sitt utspring i menighetenes gudstjenesteliv. Det tilsier menighetsforankring. Samtidig har det etter kirkevergens vurdering, mye for seg å ha noen slike stillinger knyttet til prostiet, på en eller annen måte.

I Oslo er det erfaring med ulike «måter å gjøre det på», som en bør ha med i den videre vurdering og arbeid. Det bør også undersøkes hvordan dette kan være håndtert i andre bispedømmer/prostier/sokn. Det er også viktig å trekke inn de aktuelle menigheter, diakoner, og prosti/prost og OBDR. På den bakgrunn vil en kunne vurdere hvordan en videre skal legge til rette for,- organisere og implementere anbefalingen om diakoni rettet mot spesialiserte områder eller grupper.

Kirkevergen vil ta ansvar for oppfølging av dette.

Anbefaling 4 – Områder/tema for diakonale prosjekter – menighetsovergripende og/eller prostiovergripende oppgaver

Det er til sammen 25 høringsinstanser som støtter denne anbefalingen, ingen som ikke støtter den og 3 som ikke har omtalt den i sin høringsuttalelse.

Flere høringsinstanser har påpekt at arbeidsgruppens rapport bærer preg av å forholde seg til den «gamle diakoniplanen». Videre at den ikke har fanget opp den utvikling og de endringer som har skjedd i 2015, særlig knyttet til flyktninger, innvandring m.v.

En høringsinstans viser til at den nye diakoniplanen for Dnk utvidet perspektivet på diakoni til også å omfatte «vern mot skaperverket og kamp for rettferdighet». Vedkommende peker på at både flyktningearbeid, integreringsarbeid, klimaspørsmål og sammenheng mellom det som skjer lokalt, nasjonalt og globalt, er viktige aspekt ved det diakonale arbeid også i Oslo.

Flere høringsinstanser har kommet med forslag til flere områder som kan supplere arbeidsgruppen foreslo som sentrale områder for diakonale prosjekter, se nedenfor.

Noen høringsinstanser har framholdt at det synes uklart hva arbeidsgruppen mener med «vurdering av noen sentrale områder/tema for diakonale prosjekter». En av disse uttaler at det er en del av kirkens oppdrag å ta del i bydelen(e)s arbeid innen de lokale helse- og sosialforholdene og mener at diakoniens faglige tyngde har relevante perspektiver inn mot disse områdene.

En menighet etterlyser samarbeid med de diakonale organisasjonene, og ønsker at en også skriver inn «eventuelt i samarbeid med bydeler og diakonale organisasjoner i Oslo».

En annen menighet uttaler at alle de nevnte temaene er aktuelle utfordringer og allerede eksisterende arbeidsoppgaver for kirkens diakoni, både alene og i samarbeid med andre aktører. Videre at forutsetningen må være at aktuelle temaer og satsningsområder oppdateres fortløpende, i tråd med hvilke utfordringer som er aktuelle i samfunnet. Kirkens diakoni har både kompetanse og ressurser å bidra med og bør spille en stor rolle i samarbeid med bydelstjenestene og kommunehelsetjenesten.

En menighet uttaler at de har mest tro på prosjekter som etableres av diakoner som samarbeider om tiltak/tilbud til spesielle grupper.

Flere høringsinstanser har framholdt at frivillighet ikke bør være et eget satsningsområde for diakonien. Dette er et ansvar for alle virksomhetsområder innen kirken. Diakonien kan ikke ta ansvar for all frivillighet i menighetene.

En menighet stiller seg spørrende til samhandlingsreformen i denne sammenheng. De forstår samhandlingsreformen som helsevesenets ansvar, og ikke diakoniens. En annen menighet framholder at utfordringen blir å få til et godt samarbeid rettet mot kommunehelsetjenesten, og spørsmålet om hvordan menigheten kan være tilstede på en god måte. En menighet framholder at samhandlingsreformen er et viktig stikkord. De uttaler at dersom overordnet ledelse også kan bidra til styrket samhandling mellom kirke og bydeler, vil det gi god drahjelp til diakonalt samarbeid. De framholder at «diakonalt nærvær i lokalmiljø og områdeutvikling» vil være en god målsetning for lokale diakoner.

OBDR støtter en intensjon om mer strategisk satsning mot spesifikke diakonale utfordringer. De anbefaler videre at lista over punkter oppdateres, ettersom den bærer preg av at det er en stund siden arbeidsgruppa jobbet med rapporten.

En diakon framholder at de ikke er presentert for økning i diakonressurser, og foreløpig bør en i Oslo benytte seg av Kirkens bymisjon, Kirkens SOS og andre instanser som gir tilbud til grupper.

En annen diakon uttaler at en slik måte å arbeide på (som anbefalt av arbeidsgruppen) kan være en styrke m.t.p. å delfinansiere stillinger i samarbeid med bydel/kommune. Diakoner har kompetanse på forebyggende sosialt arbeid rettet mot ulike utsatte grupper i samfunnet. Bydel og kommune som har ansvar innenfor samme område kan i slike tilfeller tilføre ressurser. Dette burde utforskes videre av KfiO.

Høringsinstansen under ett har kommet med følgende forslag til endring av arbeidsgruppens foreslåtte områder/tema for diakonale prosjekter:

Endringer av arbeidsgruppens forslag til områder/tema:

- Frivillighet foreslås tatt ut
- Mennesker med psykisk funksjonsnedsettelse, psykiske plager/-lidelser, suicidle m.v. foreslås samlet til ett punkt

Nye forslag

- Eldre ensomme
- Flyktninger og fattige tilreisende (bl.a. bosetning av flyktninger, fattige arbeidsinnvandrere, papirløse)
- Integrering og tverrkulturelt arbeid
- Migrasjonsspørsmål og samarbeid med migrantmenigheter
- Multikulturelle miljø
- Arbeidsledige og trygdede (mennesker som har mistet sin verdi)
- Diakonalt nærvær i lokalmiljø og områdeutvikling
- Diakoni rettet mot ungdom og det å være ung i dagens samfunn, med fokus på gruppepress og de som følger seg utenfor.
- Forebyggende barn og ungdomsarbeid
- Samhandlingsreformen
- Dialogarbeid
- Religionsdialog med særlig vekt på diapraksis
- Miljø/miljøprofil/klimautfordringer

Kirkevergens vurdering

Kirkevergen merker seg at 25 av 29 høringsinstanser støtter anbefaling 4 fra arbeidsgruppen, «Områder/tema for diakonale prosjekter – menighetsovergripende og/eller prostiovergripende oppgaver».

Kirkevergen støtter de som framhever at områder/tema foreslått av arbeidsgruppen, samt mange av de forslag som høringsinstansene har foreslått (se ovenfor) med fordel kan organiseres som prosjekt. Kirkevergen mener det er viktig for diakonien å være tilstede i folks lokalmiljø, og samarbeide opp mot kommunen/bydelene. Kirken kan bidra med viktig kompetanse på viktige områder for enkeltmennesker i sitt område. Samarbeid med bydeler kan bidra til samhandling og koordinering mellom kirkens innsats og kommunens innsats, til beste for befolkningen.

De forslag som høringsinstansene har gitt i sine høringsuttalelser er mange og mangfoldige, og dekker mange områder av folks liv og behov. En menighet kan ikke dekke alle områder, men kan ut fra sitt kjennskap til lokalmiljø og kommunens tjeneste, prioritere-, og rette sin kompetanse og ressurser inn mot ett-/noen av disse områdene.

Samtidig kan de være behov for ytterligere vurderinger og prioriteringer, hvor KfiO og menighetene samarbeider rundt hva diakonale ressurser prioriteres til. Menigheten hvor kirkens diakoni springer ut fra og diakoni utføres av, og KfiO som arbeidsgiver for mange diakoner i samhandling med menigheter som arbeidsgiver for sine finansierte diakonstillinger.

Kirkevergen mener og at mange av innspillene høringsinstansene har kommet med, må tas med i det videre arbeidet med oppfølging av arbeidsgruppens anbefaling ovenfor.

Kirkevergen vil følge opp det videre arbeid, og holde nær kontakt med menigheter, menighetsforvaltere og diakoner om dette.

Anbefaling 5 – Diakonrådgiver i KfiOs fellesadministrasjon

Det er 18 høringsinstanser som støtter arbeidsgruppens anbefaling om diakonrådgiver i KfiOs fellesadministrasjon, 6 høringsinstanser støtter ikke anbefalingen, og 4 har ikke omtalt anbefalingen i sin høringsuttalelse.

En menighet uttaler at en del av de oppgaver arbeidsgruppen nevner som aktuell for en slik rådgiver, allerede ivaretas av diakonirådgiveren i Oslo bispedømme. På den annen side, anser høringsinstansen det nødvendig med samhandling om diakonal kompetanse ved begge linjene. En diakonirådgiver i KfiOs fellesadministrasjon ville bidratt til en mulighet for bedre kontakt mellom KfiO og OBD og dermed et tydeligere fokus på diakoniens situasjon i Oslo.

En annen menighet uttaler at en slik stilling vil kunne styrke det diakonifaglige arbeid, inkludert informasjon om diakoni på fellesrådsnivå og i kirkevergens stab. Det kan også være et viktig bidrag til å styrke samarbeidet mellom OBDR (som har diakonirådgiver) og KfiO, og på prosti og menighetsnivå. I overgangsperioden fram til endelig organisasjonsstruktur for Den norske kirke, vil det være en styrke for diakonien, i tillegg til OBDRs rådgiver som er en viktig ressurs å ha en sentralt plassert fagstilling i nåværende arbeidsgiverlinje. Forutsetningen for en slik rådgiverstilling i KfiO, er imidlertid at finansieringen av en slik stilling ikke går på bekostning av diakonstillinger på menighetsnivå/prostinivå.

Flere høringsuttalelser støtter ovennevnte uttalelser.

En tredje menighet uttaler at det må være tilstrekkelig med en diakonirådgiver innenfor OBDR. Om vedkommende sitter i OBDRs administrasjon eller i KfiO spiller for så vidt

mindre rolle, men siden den stillingen allerede er i OBDR, vil vi sterkt fraråde å binde opp ytterligere en stilling til administrasjonen.

Prosten uttaler at KfiO heller bør inngå samarbeidsavtale med OBDR om bruk av bispedømmerådets diakonirådgiver, enn at en i fellesrådet etablerer en ny stilling som diakonirådgiver. Kirken i Oslo bør samle sine ressurser, særlig på overordnet nivå, slik at mest mulig midler brukes til arbeid direkte i menighetene.

Det norske diakonforbund i Oslo støtter forslaget om en diakonirådgiver i KfiOs fellesadministrasjon. Så lenge KfiO er arbeidsgiver for diakonene, i tillegg til store deler av kirkens øvrige ansatte som også har diakonale sider ved sitt arbeid, tenker diakonforbundet det er gunstig at det er en rådgiver som taler diakoniens sak i fellesrådsadministrasjonen. En oppgave vil også være å styrke kontakten mellom fellesråd og bispedømmeadministrasjonen. Det er viktig at vedkommende er fagperson (diakon), med erfaring fra menighetsdiakoni.

OBDR tror ikke det er hensiktsmessig å opprette noen stilling som diakonirådgiver i KfiO, ettersom denne stillingen lett vil bli overlappende med stillingen som rådgiver for diakoni og samfunnsspørsmål i OBDR. Dette anser OBDR ikke å være god ressursutnytting for kirken som helhet. En slik løsning vil dessuten lett kunne skape utfordringer knyttet til ansvarsfordeling og gråsoner.

Kirkevergens vurdering

Kirkevergen merker seg at en stor del av høringsinstansene er enig i anbefalingen til arbeidsgruppen om en diakonirådgiver i KfiOs fellesadministrasjon. Tilsvarende også de som ikke støtter denne anbefalingen.

Flere høringsuttalelser peker på at en eventuell rådgiverstilling i KfiOs fellesadministrasjon ikke må gå på bekostning av ressurser til diakonstillinger i menighetene. Videre pekes på at det er en fare for at det vil være uheldig dersom den stillingen får arbeids- og ansvarsområde tilsvarende stillingen som diakonirådgiver i OBDR. Kirkevergen er enig i at en må unngå det.

På den annen side er Kirkevergen arbeidsgiver for alle kirkefaglige stillinger unntatt prester. Det er kommet ønske om at kirkevergen har mer fokus på diakoni og kontakt og dialog med diakoner. Kirkevergen har ønske om å styrke dette forholdet framover.

På den annen side er det pr. i dag ikke aktuelt å opprette egen stilling som diakonirådgiver i KfiOs fellesadministrasjon. Økonomien tilsier at dette ikke er tilrådelig. Kirkevergen er enig i at en diakonirådgiver ikke skal prioriteres på bekostning av annen stilling ute i menighetene.

Kirkevergen vil vurdere om det er mulig å legge diakoni, som en av flere ansvarsområder, til en allerede ansatt i KfiOs fellesadministrasjon. Det kan gjøres i forbindelse med oppfølgingen av de gjennomganger og endringsprosesser som vil bli foretatt som følge av endret organisering i lederstrukturen i KfiO. Det blir også viktig å foreta en nærmere avklaring av ansvar og oppgaver, for å unngå overlapping med OBDRs stilling som diakonirådgiver.

Anbefaling 6 – Kriterier for fordeling av diakonressurser

Det er 21 høringsinstanser som støtter arbeidsgruppens at en ved fordeling av diakonstillinger skal legge noe vekt på demografiske og sosioøkonomiske faktorer. 2 høringsinstanser støtter ikke arbeidsgruppens anbefaling. Det er 5 høringsinstanser som ikke har uttalt seg om denne anbefalingen.

En menighet uttaler at det kan være viktig å legge vekt på demografiske og sosioøkonomiske forhold. Innenfor diakonien er likevel erfaringene at det slett ikke er klar logikk mellom økonomi og behov for diakonal omsorg. Ensomheten kan være stor mange steder på Oslos vestkant, der de økonomiske forholdene taler for god velstand. De ønsker arbeidsgruppen kommer med forslag eller innspill til modeller for kriteriene. Videre mener de at en skjønnsmessig avveining ikke er sakssvarende nok.

En annen menighet uttaler at det må legges vekt både på antall innbyggere og demografiske/sosioøkonomiske faktorer. De peker også på at rapporten viser store forskjeller i diakonressurser i Oslo, og uttaler: *«Det er blitt slik at prostiene med størst antall innbyggere og kirkemedlemmer sitter med færrest diakonressurser. Det er også her det finnes størst antall menighetsfinansierte stillinger, og flere av stillingene i disse menighetene er blitt inndratt i løpet av de siste årene.»*

En tredje menighet uttaler at fordeling av diakonstillinger er knyttet til historiske forhold. Diakonressursene må derfor fordeles slik at alle har mulighet til å få støtte til diakonstillinger. Hvilke kriterier som skal legges til grunn for tildeling av midler er de usikker på. De tror det er lettere å få menigheter til å prioritere egne midler til diakon, hvis man allerede har en diakon i menigheten.

En av de menigheter som ikke støtter anbefalingen fra arbeidsgruppen uttaler at arbeidsgruppen har alt for lite konkrete kriterier til at menighetsrådet kan stille seg bak å anbefale at en «avveining av ovennevnte forhold» skal foretas skjønnsmessig.

Diakon i en menighet uttaler at å legge opp til en fastlagt fordelingsnøkkel for fordeling av diakonstillinger er uklokt. Behovet defineres best i menighetene. Det bør være en diakon i alle menigheter. Hvis antall diakoner skal være det samme som i dag, vil en geografisk rettferdighet føre til at mange tiltak må legges ned i de menighetene diakonen flyttes fra.

Kirkeforvalter uttaler at det er behov for en gjennomgang av fordelingen av diakonressursene, slik det nylig ble gjort for kantorstillingene. Kartleggingen viser store ulikheter mellom prostiene. I tillegg til bruk av demografiske og sosioøkonomiske faktorer, foreslås at fordelingen ses opp mot menighetenes totale økonomiske situasjon. Det er mulig at man i det minste i en overgangsperiode bør vurdere om menigheter med mye egne midler bør kunne finansiere deler av eller hele stillingen selv.

Prosten uttaler at det er viktig at det utarbeides et sett med kriterier for tildeing og fordeling av diakonstillinger som ikke er historisk begrunnet, men som tar utgangspunkt i dages og morgendagens utfordringer. Han er enig i at folketall og demografi er like viktig som antall medlemmer i denne sammenheng.

OBDR støtter i stor grad arbeidsgruppens anbefaling. De fastholder at det bør arbeides mot at alle menigheter får ansatt en diakon. Inntil det er en realitet, bør det som minstemål være

minst en diakonstilling i alle bydeler. Utover dette er de enig i at det bør være en skjønsmessig vurdering, ut fra folketall, sosioøkonomisk status og andre relevante forhold.

Diakonforbundet støtter arbeidsgruppens anbefaling med noen av de samme vurderinger som ovenfor.

Diakonene i Østre Aker prosti foreslår å dempe arbeidsgruppens formulering om å legge betydelig vekt på demografiske og sosioøkonomiske faktorer, til «å legge noe vekt på - - .».

Kirkevergens vurdering

Kirkevergens vurdering er at arbeidsgruppen ved sin anbefaling om å trekke inn demografiske og sosioøkonomiske faktorer, reiser en viktig problemstilling. Data viser store forskjeller mellom bydeler/prosti og enkeltmenigheter, når det gjelder demografi og sosioøkonomiske forhold. Arbeidsgruppen dokumenterer også det som en høringsinstans framholder, at det innenfor bydeler med høy skår på sosioøkonomiske indikatorer, også er en del som kommer dårligere ut.

Kirkevergen er enig i at arbeidsgruppen ikke har klarlagt tilstrekkelig hvordan en anvender demografiske og sosioøkonomiske faktorer, ved fordeling av diakonressurser til menighetene.

Arbeidsgruppen fikk utarbeidet en rapport om bydelenes strategiske satsninger og sosioøkonomiske faktorer. Det gikk på økonomiske forhold som gjennomsnittlig bruttoinntekt pr innbygger, andel ikke-etnisk norske innbyggere og utdanningsnivå i befolkningen. Demografiske data gikk på antall innbyggere pr aldersgrupper.

Utfordringen ved slik statistikk er at den statistiske målenheten er gjennomsnittet. Et gjennomsnitt innehar alle avvik fra den ene ytterlighet til den andre, og sier ikke noe om de som har «stor avstand» til gjennomsnittstallene. For å få et bilde av det, måtte en hatt andre statistiske metoder (f.eks standardavvik o.a.). En må derfor anvende den informasjonen en har med forsiktighet, for ikke å få «svar som ikke ligger i de statistiske data».

Basert på de data arbeidsgruppen har lagt til grunn, vil det være vanskelig å få en fordelingsmodell som baserer seg på valide data. Samtidig gir disse data informasjon basert på «de store talls lov», som kan være viktig å ha med i vurderingen av fordeling av diakonressurser på prosti og menigheter i Oslo.

På den bakgrunn er kirkevergens vurdering at en ved å bruke den informasjonen dataene gir skjønsmessig og med forsiktighet, være et viktig supplement i forhold til den historiske fordelingen som pr i dag ligger til grunn. Forutsetningen er at en oppdaterer dataene til «ferske tall».

Kirkevergen vil også vurdere om en skal gå videre og gjøre et arbeid som kan gi noe mer konkretisering som grunnlag for å utarbeide kriterier for fordeling. Det forutsetter at vi får fram valide data, som også fanger opp mer enn det vi har i dag.

Anbefaling 7 – Partssammensatt utvalg – Ansvar for å foreslå disponering av vakante-/nye diakonstillinger

Det er 19 høringsinstanser som støtter arbeidsgruppens anbefaling, og 2 som ikke støtter den. 7 av høringsinstansene har ikke uttalt seg om denne anbefalingen.

En menighet anbefaler at et partssammensatt utvalg primært utarbeider begrunnede retningslinjer for kriterier til en fordelingsnøkkel for diakonressurser, og at de kan komme med forslag til disponeringer på bakgrunn av vedtatte retningslinjer. En annen menighet påpeker viktigheten av at dette utvalget er i tett kontakt og dialog med menighetene, før beslutning tas. En tredje menighet framholder at den partssammensatte gruppen må ha tilstrekkelig representasjon fra de ulike prostier i Oslo. Og at det er viktig at vakante stillinger ikke automatisk videreføres til andre menigheter.

En menighet uttaler at de kan vanskelig se for seg at å opprette et partssammensatt utvalg skal være den mest hensiktsmessige måten å få et overordnet perspektiv på diakonressurser i Oslo. Og stiller spørsmål ved om de oppgaver arbeidsgruppen skisserer hører hjemme i et partssammensatt utvalg.

Kirkeforvalter støtter forslaget, men sier at det er viktig at det skapes forutsigbare rammer for menighetene i forhold til hvordan ressursene skal fordeles. Forslaget om en langsiktig plan for fordeling av diakonressurser vil kunne sikre denne forutsigbarheten på.

Diakonforbundet støtte forslaget, og uttaler at ved opprettelse av nye stillinger gjør også alle prosti ha mulighet til å argumentere for sin sak og legge fram sine synspunkter og behov for diakonstillinger.

OBDR støtter arbeidsgruppens anbefaling. Utvalget bør bestå av representanter fra begge linjer og fra Diakonforbundet. De peker på at dette arbeidet bør ses i sammenheng med forslaget om en langsiktig plan for fordeling av diakonressurser.

En diakon uttaler at vedkommende er imot forslaget. Men viss det likevel blir et partssammensatt utvalg, bør mandatet begrenses til å komme med forslag.

Andre diakoner støtter forslaget. En uttaler at det er helt nødvendig å opprette et partssammensatt utvalg. En åpen prosess, i et slikt utvalg vil skape tillit til stillings innplassering.

Kirkevergens vurdering

Av de høringsinstansene som har uttalt seg om denne anbefalingen (21 uttalelser) er det 19 som støtter arbeidsgruppens forslag.

Kirkevergen er positiv til forslaget om et partssammensatt utvalg som skal vurdere og komme med forslag til disponering av vakante-/nye diakonstillinger. Noen av høringsinstansene foreslår at utvalget må ha representanter fra alle prosti i Oslo.

Et partssammensatt utvalg er i prinsippet sammensatt av representanter fra h.h.v. arbeidsgiverlinjen og ansattes organisasjoner som har medlemmer som arbeider innenfor det feltet utvalget skal håndtere. I dette tilfellet vil det være Diakonforbundet. Dersom en har

representasjon fra hvert av prostiene, vil det ikke nødvendigvis være et partssammensatt utvalg.

Kirkevergen mener likevel at det i noen tilfeller kan være av betydning å trekke inn/innhente informasjon og kunnskap fra de prosti som en sak gjelder. Det kan gjøre på andre måter enn å være representert. Det kan for eksempel gjøres ved at partssammensatt utvalg har møte med relevante prosti/menigheter, for å få den nødvendige informasjon og dialog om en sak. Eller administrasjonen kan som forberedelse til møte i partssammensatt utvalg ivareta en slik prosess.

Arbeidsgruppen foreslår at partssammensatt utvalg bør ha en representant fra OBDR. På den ene siden er ikke OBDR arbeidsgiver for diakoner. På den annen side har biskopen tilsynsmyndighet overfor alle kirkefaglig ansatte. OBDR har også en rådgiver for diakoni og samfunnsspørsmål, med god innsikt og kunnskap på dette aktuelle området. Vedkommende har også oversikt over hvordan en håndterer tilsvarende i bispedømme for øvrig, og i andre bispedømmer.

Kirkevergen mener det partssammensatte utvalget skal ha en rådgivende funksjon slik arbeidsgruppen foreslår, og ikke en besluttende myndighet. Dette har også flere høringsinstanser vært opptatt av.

Kirkevergen følger opp dette i det videre arbeidet.

Tema/forslag som ikke er en del av arbeidsgruppens anbefalinger

Mange av høringsinstansene har uttalt seg om temaene som arbeidsgruppen har redegjort for i sin rapport under ovennevnte overskrift. Det framkommer mange og viktige synspunkter i høringsuttalelsene.

Kirkevergen legger til grunn at disse ikke er realitetsbehandlet av arbeidsgruppen, men er tatt med/løftet fram som viktige tema som kan være aktuelt å se nærmere på. Kirkevergen drøfter ikke-, og fremmer ikke noen konklusjoner i forhold til disse temaene, men vil ta med seg forslagene og høringsuttalelsene knyttet til disse punktene i en vurdering om disse skal tas opp til behandling på et senere tidspunkt.